EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 3.12.2025.
COM(2025) 737 final

KOMISIJINA GODIŠNJA REVIZIJA

godišnjih izvješća država članica o radu u području izvoznih kredita u smislu Uredbe (EU) br. 1233/2011

1. Uvod:

Ova godišnja revizija aktivnosti povezanih sa službeno podupiranim izvoznim kreditima za 2024. sastavljena je u skladu s Uredbom (EU) br. 1233/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o primjeni određenih smjernica u području službeno podupiranih izvoznih kredita. Obuhvaća aktivnosti povezane sa službeno podupiranim izvoznim kreditima koje su provele izvozno-kreditne agencije država članica i temelji se na informacijama država članica iz godišnjih izvješća o radu koja u skladu s Uredbom dostavljaju Komisiji. Izvješća se izrađuju na temelju standardiziranog predloška (tzv. „predložak kontrolnog popisa") koji su dogovorile države članice i koji je s vremenom preispitan i dorađen. Ovaj predložak upotrebljava se od 2023. i sadržava dodatne pojedinosti, posebno sektorsku reviziju službeno podupiranih izvoznih kredita s posebnim naglaskom na klimu, kao i usklađenije financijsko izvješćivanje.

2. Zaprimljena godišnja izvješća o radu za kalendarsku godinu 2024.:

U okviru primjene Sporazuma o službeno podupiranim izvoznim kreditima („Sporazum") takve je kredite 2024. pružala 21 država članica: Austrija, Belgija, Češka, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Hrvatska, Italija, Luksemburg, Mađarska, Nizozemska, Njemačka, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Španjolska i Švedska. Sve su podnijele godišnje izvješće o radu za 2024.

Preostale države članice (Bugarska, Cipar, Irska, Latvija, Litva i Malta) potvrdile su da nemaju agenciju koja bi mogla pružati službeno podupirane izvozne kredite.

3. Analiza godišnjih izvješća o radu:

(a) Opće informacije:

U 2024. sve države članice s najmanje jednom izvozno-kreditnom agencijom osim Grčke (čija izvozno-kreditna agencija ne pruža financijsku potporu u području primjene Sporazuma) osigurale su čisto pokriće, što znači izvozne kredite u obliku jamstava i/ili proizvoda osiguranja. Dvanaest od njih (Belgija, Češka, Danska, Finska, Francuska, Italija, Mađarska, Njemačka, Poljska, Slovačka, Španjolska i Švedska) pružalo je službenu financijsku potporu u obliku izravnog financiranja, refinanciranja komercijalnih zajmova za izvozne transakcije ili potpore kamatnim stopama. Nekoliko država članica (Austrija, Danska, Francuska, Mađarska, Poljska, Španjolska) izvijestilo je da su pružale vezanu pomoć, oblik izvoznih kredita s povlaštenom komponentom, uređenu Sporazumom OECD-a.

Sporazumom i trima preporukama OECD-a o pravilima dobrog upravljanja[1] usklađuju se prakse među svim članovima OECD-a i u cijelom EU-u. Međutim, unutar tog okvira vlade oblikuju vlastite politike. Uz pravila iz smjernica OECD-a većina izvozno-kreditnih agencija primjenjuje dodatna pravila, primjerice o nacionalnom i lokalnom sadržaju, i strože standarde, među ostalim kako bi se uskladile s nacionalnim politikama i međunarodnim obvezama, kao što su ekvatorska načela (okvir za upravljanje rizicima koji financijske institucije koriste za utvrđivanje i procjenu okolišnih i socijalnih rizika te upravljanje njima pri financiranju projekata povezanih s Međunarodnom financijskom korporacijom u okviru Grupe Svjetske

[1] Preporuka o zajedničkim pristupima službeno podupiranim izvoznim kreditima i dužnoj pažnji u pogledu zaštite okoliša i socijalnih pitanja, Preporuka o održivom kreditiranju i službeno podupiranim izvoznim kreditima, Preporuka o podmićivanju i službeno podupiranim izvoznim kreditima.

banke). Neke izvozno-kreditne agencije odlučile su nuditi programe prilagođene pojedinim sektorima ili specifičnim ciljevima. U njima uzimaju u obzir specifičnosti posebnih sektorskih dogovora u okviru Sporazuma, strukture suosiguranja ili strateške smjernice.

Organizacijska struktura izvozno-kreditnih agencija i upravljanje pružanjem potpore razlikuju se među državama članicama. U državama članicama službeno podupiranim izvoznim kreditima upravlja 27 tijela, koja su javne agencije ili privatna poduzeća s javnim ovlastima koja posluju pod nadzorom vlade. Ta su tijela navedena u Prilogu 1. Države članice koje pružaju i pokriće i financiranje obično imaju zasebnu instituciju zaduženu za financiranje, koja se ponekad naziva EXIM banka (banka za izvoz i uvoz).

(b) Opseg službene potpore:

U godišnjim izvješćima o radu navode se relevantne financijske informacije o službenoj potpori koju pružaju izvozno-kreditne agencije u skladu s nacionalnim zakonodavnim okvirima i organizacijskom strukturom država članica. Komisija nema napomena o financijskim aspektima godišnjih izvješća o radu za 2024.

Za službenu potporu u obliku čistog pokrića, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Sporazuma, u tablici u nastavku navodi se najveća ukupna prijavljena nominalna izloženost riziku na dan 31. prosinca 2024. za najveće pružatelje te potpore u EU-u.

Tablica 1. Ukupni portfelji službene potpore EU-a i država članica u obliku čistog pokrića u 2024. (u milijunima EUR)

Najveći pružatelji potpore u EU-u prema agregatnoj nominalnoj izloženosti riziku

Ukupna izloženost za čisto pokriće u EU-u	*370 060*
Italija	93 606
Njemačka	73800
Francuska	66 872
Švedska	42 900
Nizozemska	25 292

Za službenu financijsku potporu, kako je definirana u članku 5. stavku 2. Sporazuma u tablici u nastavku navode se prijavljene nominalne vrijednosti portfelja službeno podupiranih kredita na dan 31. prosinca 2024. za najveće pružatelje potpore u EU-u.

Tablica 2. Ukupni portfelji službene potpore EU-a i država članica u obliku službene financijske potpore u 2024. (u milijunima EUR)

Najveći pružatelji potpore u EU-u prema nominalnoj vrijednosti portfelja službeno podupiranih kredita

Ukupni kreditni portfelj u EU-u	*103 618*
Italija	43 528
Francuska	17 192
Njemačka	15 991
Švedska	8 853
Finska	6 583

Korisno je napomenuti da zbrajanje brojki u tablicama 1. i 2. ne bi pružilo točnu sliku ukupne vrijednosti potpore pružene za izvozne transakcije jer država članica može istu izvoznu transakciju podupirati izravnim financiranjem i čistim pokrićem. Osim toga, u tim se tablicama uzimaju u obzir samo financijski proizvodi obuhvaćeni područjem primjene Sporazuma, isključujući druge potencijalne financijske proizvode koje su nudile izvozno-

kreditne agencije, na primjer kratkoročne izvozne kredite ili službenu potporu za izvoz vojne opreme i poljoprivrednih proizvoda.

Kako bi se prikazao tok službene potpore, tablica u nastavku odnosi se na vrijednost transakcija poduprtih novim obvezama za izvozne kredite koji su na temelju Sporazuma odobreni najvećim pružateljima u EU-u u kalendarskoj godini 2024.:

Tablica 3. Nove obveze država članica EU-a prijavljene OECD-u u 2024. (u milijunima EUR)

Države članice EU-a koje su najveći pružatelji izvoznih kredita OECD-a

	Ukupan broj izvozno-kreditnih transakcija	Ukupna agregirana kreditna vrijednost projekata poduprtih izvoznim kreditima
Ukupno novih obveza prijavljenih u EU-u	*1 568*	*53 007*
Francuska	168	18 756
Italija	371	11 368
Švedska	344	8 075
Njemačka	254	6 800
Finska	14	2 092

(c) Uzimanje u obzir ciljeva u području klime:

U zaključcima Vijeća Europske unije o izvoznim kreditima[2] od 15. ožujka 2022. predstavljen je „klimatski pakt EU-a za financiranje izvoza” s nizom obveza. Među ostalim, države članice izrazile su „spremnost da obogate svoja godišnja izvješća” u kontekstu ovog godišnjeg preispitivanja „preispitivanjem usmjerenim na klimu njihovih aktivnosti vezanih uz službeno podupirane izvozne kredite, po sektorima”, koje se provodi od 2023. Još jedan elemenat tih zaključaka bila je obveza da će države članice do kraja 2023. u nacionalnim politikama odrediti „vlastite znanstveno utemeljene rokove za ukidanje službeno podupiranih izvoznih kredita za projekte u sektoru energije iz fosilnih goriva, osim u ograničenim i jasno definiranim okolnostima u skladu s ograničavanjem zatopljenja na 1,5 °C i ciljevima Pariškog sporazuma”.

U svojim godišnjim izvješćima o radu 16 država članica (Austrija, Belgija, Danska, Finska, Francuska, Hrvatska, Mađarska, Njemačka, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Španjolska i Švedska) izvijestilo je da su objavile takvu politiku. Preostale države članice izjavile su da ih sektor energije iz fosilnih goriva ne zanima ili da ne daju službeno podupirane izvozne kredite.

U sektoru ugljena su od 2021. na temelju Sporazuma zabranjene sve potpore projektima povezanima s elektranama na ugljen s nesmanjenim emisijama uz iznimku projekata kojima se smanjuje onečišćenje ili ugrađuju sustavi za smanjenje emisija CO_2, a da se pritom ne produljuje korisni vijek trajanja elektrane ni ne povećavaju kapaciteti. Većina država članica u svojim je klimatskim politikama uvela strožu politiku postupnog ukidanja ugljena od zabrane iz Sporazuma, među ostalim zabranom financiranja u cijelom lancu vrijednosti. U 2024.

[2] Zaključci Vijeća o izvoznim kreditima od 15. ožujka 2022.

izvozno-kreditne agencije nisu izvijestile o transakcijama za projekte povezane sa sektorom energije iz ugljena (što obuhvaća istraživanje, proizvodnju, prijevoz, skladištenje povezano s infrastrukturom za distribuciju, rafiniranje, distribuciju i proizvodnju električne energije).

U naftnom sektoru 16 država članica utvrdilo je različite rokove za ukidanje potpore. Jedanaest država obvezalo se da više neće podupirati takve projekte (Belgija, Danska, Finska, Francuska, Mađarska, Njemačka, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Španjolska i Švedska). Preostale države članice zadržale su mogućnost financiranja takvih transakcija do 2030. iako 2024. nijedna nije prijavila transakcije povezane s naftom u tim sektorima.

U plinskom sektoru tih istih jedanaest država članica jasno se obvezalo da će prestati financirati projekte povezane s elektranama i lancima vrijednosti. Međutim, neke izvozno-kreditne agencije (Danska, Finska, Luksemburg, Njemačka i Nizozemska) zadržale su mogućnost dodjele bespovratnih sredstava u ograničenim okolnostima, kao što su smanjena proizvodnja energije, razvoj najsiromašnijih zemalja ili ako je prirodni plin dio prijelaznog rješenja, u skladu s postizanjem cilja od 1,5 °C. Neke navode da nacionalno utvrđeni doprinos zemlje primateljice nije kriterij, a usklađenost s postizanjem cilja od 1,5 °C ocjenjuje izvozno-kreditna agencija. S druge strane, Španjolska je uvela stroža ograničenja za aktivnosti na početku i na sredini proizvodnog lanca. Preostale države članice, kao i kad je riječ o nafti, zadržale su mogućnost financiranja takvih transakcija do 2030. iako 2024. nijedna nije prijavila transakcije povezane s plinom u tim sektorima.

U praksi je pet izvozno-kreditnih agencije 2024. u sektorima nafte i plina prijavilo 14 projekata potpomognutih izvoznim kreditima s ukupnom vrijednošću kredita od 1 176,2 milijuna EUR:

Država članica pružateljica	Vrijednost transakcija	Vrsta projekta
Belgija i Njemačka	138,7 milijuna EUR (Belgija) i 265,2 milijuna EUR (Njemačka)	generatori pare i turbina za plinsku elektranu s kombiniranim ciklusom
Finska (dva projekta)	73,8 milijuna EUR	modernizacija i obnova postojeće elektrane na plin (bez promjene u proizvodnji elektrane)
Njemačka (dva projekta)	21,3 milijuna EUR	dva projekta na početku proizvodnog lanca plina
Njemačka	21,4 milijuna EUR	ugradnja mobilnog plinovoda
Italija	605,8 milijuna EUR	postavljanje podvodnog plinovoda za izvlačenje plina
Nizozemska (četiri projekta)	20,9 milijuna EUR	četiri projekta na početku proizvodnog lanca nafte

Nizozemska (tri projekta)	29,1 milijuna EUR	tri projekta na sredini proizvodnog lanca nafte

Finska (za svoj prvi projekt) i Njemačka mogle su pružiti potporu tim projektima jer su obveze preuzete prije uvođenja njihovih klimatskih strategija i zato se zahtjevi još nisu primjenjivali. Belgija i Italija obrazložile su svoju potporu činjenicom da u trenutku odobrenja nije postojala zabrana određene djelatnosti, a njihove klimatske politike omogućuju takvu potporu do kraja 2025. Drugi finski projekt i većina nizozemskih projekata (svi osim jednog) iznimno su se smatrali prihvatljivima jer su se odnosili na isporuku robe za postojeću infrastrukturu, pod uvjetom da takva opskrba dovede do poboljšanja ekološke učinkovitosti i/ili sigurnosti i/ili zdravlja bez produljenja gospodarskog vijeka infrastrukture. Preostali nizozemski projekt odobren je na temelju iznimke primjenjive na određena plovila koja pružaju pomoćne usluge za postojeću infrastrukturu u području fosilnih goriva.

Države članice izvjestiteljice napomenule su da su za sve transakcije provele postupak dužne pažnje u području klime sličan onome koji su primijenile za ostale socijalne i druge učinke na okoliš.

Uz to što su uvele ograničenja za sektor energije iz fosilnih goriva izvozno-kreditne agencije su, povrh duljih maksimalnih rokova otplata dozvoljenih u skladu sa sektorskim dogovorom o klimatskim promjenama iz Sporazuma, donijele programe poticaja za klimatski prihvatljive transakcije. Neke izvozno-kreditne agencije tako nude fleksibilnija nacionalna pravila o sadržaju, primjerice veći maksimalni iznos zajma, veći omjer pokrića, minimalnu premijsku stopu koja se automatski primjenjuje ili povrat troškova studija za klimatski prihvatljive transakcije.

Konkretno, 2024. šest različitih zemalja financiralo je 53 projekata u sektorima ublažavanja klimatskih promjena i prilagodbe tim promjenama, kako su definirani u Sektorskom dogovoru o klimatskim promjenama, u ukupnom iznosu od 4 247 milijuna EUR (gotovo četiri puta više od vrijednosti kredita odobrenih za projekte povezane s fosilnim gorivima). Većina tih projekata bila je povezana s energijom iz obnovljivih izvora (42 transakcija s vrijednošću kredita od 2 928 milijuna EUR).

(d) Uzimanje u obzir ostalih rizika za okoliš:

U Preporuci OECD-a o zajedničkim pristupima službeno podupiranim izvoznim kreditima i dužnoj pažnji u pogledu zaštite okoliša i socijalnih pitanja utvrđena su zajednička načela za provedbu dubinske analize u području zaštite okoliša i socijalnih pitanja. Pridržavaju je se sve države članice i na temelju nje utvrđuju potencijalne utjecaje i rizike zahtjeva za službenu potporu te poduzimaju odgovarajuće mjere. Ta se preporuka temelji se na uvriježenim standardima kao što su standardi uspješnosti zaštite okoliša i socijalne zaštite Međunarodne financijske korporacije, Smjernicama Grupe Svjetske banke u području okoliša, zdravlja i sigurnosti, politikama zaštite okoliša i socijalne zaštite Svjetske banke te na okolišnim i socijalnim standardima Svjetske banke. Obuhvaća ključna pitanja zaštite okoliša, kao što su emisije u zrak, uključujući emisije stakleničkih plinova, učinkovitost resursa, gospodarenje otpadom, buka i vibracije, upravljanje opasnim materijalima, utjecaji na ekosustave, zaštita bioraznolikosti i znatno korištenje prirodnih resursa. Uključuje i zahtjeve za pripravnost i odgovor na krize kako bi vlasnici projekata mogli primjereno odgovoriti na nesreće i krizne situacije radi sprečavanja i ublažavanja utjecaja na okoliš.

Politike dužne pažnje i postupci procjene rizika izvozno-kreditnih agencija prvenstveno se temelje na toj preporuci, ali ne isključivo – politike se temelje i na drugim međunarodnim standardima i pravnoj stečevini EU-a. Sve države članice koje pružaju službeno podupirane izvozne kredite izvješćuju da su poštovale okolišnu dimenziju te preporuke i da je to sastavni dio njihovih sustava dužne pažnje i upravljanja rizicima te njihovih postupaka za donošenje odluka. Postupci *ex ante* procjene ovise o vrsti, veličini i kategoriji određenog zahtjeva za službeno podupirane izvozne kredite. Rizici se utvrđuju, razvrstavaju i ocjenjuju te mogu utjecati na prihvatljivost za potporu. Sve izvozno-kreditne agencije EU-a potvrdile su da su provjerile sve zahtjeve za službeno podupirane izvozne kredite kako bi utvrdile treba li provesti analizu utjecaja na okoliš.

U skladu s tom preporukom od izvozno-kreditnih agencija traži se da te zahtjeve razvrstavaju ovisno o potencijalnom negativnom utjecaju na okoliš u tri kategorije rizika: visoki (kategorija A), srednji (kategorija B) ili niski (kategorija C). Mnoge države članice izvješćuju da Preporuku primjenjuju šire od njezina područja primjene. Na primjer, razvrstavaju sve transakcije, uključujući one u kojima podupiru udio u vrijednosti manjoj od 10 milijuna posebnih prava vučenja (SDR), a koje se načelno ne uključuju u fazi provjere. Države članice izvješćuju da je procjena utjecaja na okoliš i društvo (ESIA) provedena u skladu s člankom 18. Preporuke za sve zahtjeve kategorije A za koje je izvozno-kreditna agencija preuzela konačnu obvezu. Za zahtjeve kategorije B države članice izvješćuju da su podnositelji zahtjeva uvijek dostavili dovoljno informacija o relevantnim utjecajima projekta na okoliš u skladu s člankom 19. Preporuke. Sve izvozno-kreditne agencije koje su financirale projekte kategorije A ili B izvijestile su da su, prije donošenja odluke o pružanju potpore, informacije dobivene provjerom i preispitivanjem transakcija uvijek uspoređivale s izvješćem o dubinskoj analizi koje je izradilo interno neovisno tijelo ili vanjski savjetnik, čije je pozitivno mišljenje bilo uvjet za pružanje potpore. Relevantne informacije prikupljene su iz izvješća o procjeni utjecaja na okoliš i društvo (ESIA), ali i iz obrazaca za podnošenje zahtjeva i upitnika koje su ispunile izvozno-kreditne agencije, analiza dokumentacije, obilazaka lokacija, istraživanja koja su proveli vanjski savjetnici te izravnim kontaktima s podnositeljima zahtjeva.

Samo je Švedska izvijestila da je odbila zahtjev za rudarski projekt zbog neodgovarajućeg upravljanja rizicima povezanih sa zaštićenim prirodnim područjima i ljudskim pravima. Izvijestila je i da je odbila druge projekte jer nisu kompatibilni s politikama o fosilnim gorivima. Osim toga, može doći do manje neusklađenosti, kao što su propušteni rokovi za podnošenje informacija ili izvješća. Slučajevi neusklađenosti rješavaju se u koordinaciji sa sponzorima projekata i povremeno uz potporu veleposlanstva države članice, osmišljavanjem korektivnih mjera i mjera ublažavanja koje se prate tijekom vremena odnosno povlačenjem potpore ili odbijanjem zahtjeva za obeštećenje, iako te potonje mjere nisu poduzimane tijekom izvještajnog razdoblja.

(e) Dužna pažnja u području socijalnih i ljudskih prava:

Osim okolišne dimenzije, Preporuka OECD-a o zajedničkim pristupima od 2012. sadržava načela dužne pažnje u području socijalnih pitanja. Obuhvaća ključne potencijalne socijalne učinke povezane s projektom, među ostalim u pogledu zapošljavanja i radnih uvjeta (npr. pravedno postupanje, diskriminacija, sloboda udruživanja, kolektivno pregovaranje, smještaj radnika), zdravlja, sigurnosti i zaštite u zajednici (npr. izloženost zajednice bolesti, angažiranje zaštitara), stjecanja zemljišta i nedobrovoljnog preseljenja (npr. fizičko raseljavanje, gospodarsko raseljavanje), odgovarajuće suradnje s pogođenim zajednicama (npr. postupak informiranog savjetovanja i sudjelovanja, mehanizam za pritužbe), autohtonih naroda (npr. postupak slobodnog, prethodnog i informiranog pristanka) te kulturne baštine. Obuhvaća i ključne učinke na ljudska prava povezane s projektom, uključujući prisilni rad,

dječji rad, pitanja rodne ravnopravnosti te situacije povezane sa sigurnošću i zdravljem na radu u kojima je ugrožen život. Posebna pozornost posvećuje se ranjivim skupinama.

Prakse dužne pažnje o kojima izvješćuju izvozno-kreditne agencije slične su praksama za rizike za okoliš. Svih 20 država članica koje pružaju službenu potporu navodi da poštuju dimenziju Preporuke OECD-a o zajedničkim pristupima koja se odnosi na socijalna i ljudska prava i da je to sastavni dio njihovih sustava za donošenje odluka, dužnu pažnju i upravljanje rizicima. Sve su potvrdile da su provjerile sve zahtjeve kako bi utvrdile treba li provesti analizu utjecaja na socijalna i ljudska prava. Izvijestile su da je za sve zahtjeve kategorije A provedena procjena utjecaja na okoliš i društvo (ESIA). Kad je riječ o zahtjevima kategorije B, izvijestile su da su svi podnositelji zahtjeva dostavili dovoljno informacija da se utvrde relevantni utjecaji projekta. Države članice izvijestile su da su prije donošenja odluke o pružanju službene potpore projektima kategorije A ili B s potencijalnim negativnim utjecajem na socijalna i ljudska prava njihove izvozno-kreditne agencije uvijek ocijenile informacije dobivene provjerom i preispitivanjem, kao što su činile za rizike za okoliš.

Države članice nisu prijavile situacije trajne neusklađenosti u svojim postupcima dužne pažnje u području socijalnih i ljudskih prava 2024., osim već spomenutog švedskog rudarskog projekta (što je dovelo do odbijanja projekta). Neke izvozno-kreditne agencije izvijestile su da su se u fazi praćenja određenih transakcija pojavila odstupanja od dogovorenih mjera i međunarodnih standarda te da su uvele mjere na pojedinačnoj osnovi (primjerice veća usmjerenost na posebne probleme i odgađanje rokova za očekivane rezultate).

U svim agencijama osim u dvije uspostavljen je participativni postupak savjetovanja ili mehanizam za pritužbe za pogođene zajednice. U svim se slučajevima od sponzora projekata traži da uspostave mehanizme neovisno o uključenosti izvozno-kreditne agencije. Države članice u svojim godišnjim izvješćima o radu za 2024. Komisiju nisu izvijestile ni o jednoj pritužbi.

(f) Mjere protiv podmićivanja:

Sve države članice koje pružaju službeno podupirane izvozne kredite izvješćuju da su poštovale Preporuku OECD-a o podmićivanju i službeno podupiranim izvoznim kreditima. Ta preporuka sadržava mjere za provjeru zahtjeva, provedbu dužne pažnje, ocjenjivanje i donošenje odluke o prihvatljivosti za potporu, čiji je cilj odvraćanje od podmićivanja povezanog sa službeno podupiranim izvoznim kreditima. Posebno se provjerava da stranke uključene u transakcije nisu na popisu isključenih osoba multilateralnih financijskih institucija.

(g) Održivo kreditiranje:

Sve države članice koje pružaju službeno podupirane izvozne kredite izvješćuju da su poštovale Preporuku OECD-a o održivom kreditiranju i službeno podupiranim izvoznim kreditima. Preporukom se nastoji osigurati da se sredstva za financiranje razvojnih potreba zemalja s niskim prihodima mobiliziraju tako da te zemlje ne gomilaju prekomjeran dug u budućnosti. Uz tu preporuku poštuju se i politike Svjetske banke i Međunarodnog monetarnog fonda (MMF) o uvjetovanosti ograničenja duga za nekoncesijske zajmove te u pogledu održivog kreditiranja. Članice koje se pridržavaju te preporuke postigle su dogovor i o važnim mjerama transparentnosti koje uključuju dostavu informacija Svjetskoj banci i MMF-u. U većini slučajeva procjene održivosti duga dio su sveukupne procjene rizika zemlje koja utječe na politike pokrića države koje osmišljavaju izvozno-kreditne agencije.

(h) Ostale informacije u godišnjim izvješćima o radu:

Države članice izvješćuju da nastoje osigurati što transparentniji rad svojih izvozno-kreditnih agencija i pritom poštuju povjerljivost poslovno osjetljivih informacija. U skladu s Preporukom OECD-a o zajedničkim pristupima usklađeni postupak u EU-u je objava detaljnih informacija o projektima koji potencijalno mogu negativno utjecati na okoliš ili društvo. Izvozno-kreditne agencije uvijek su na svojim internetskim stranicama na koje se upućuje u Prilogu 2. objavile sve informacije iz članaka 39. i 41. te preporuke, odnosno relevantne *ex ante* informacije za projekte kategorije A, uključujući procjene utjecaja na okoliš i društvo, te *ex post* informacije za sve podupirane projekte kategorije A i B.

Mnoge izvozno-kreditne agencije EU-a imaju politiku o korporativnoj društvenoj odgovornosti, koja uz interne mjere obično uključuje bliski dijalog s klijentima izvozno-kreditnih agencija. U tom kontekstu izvozno-kreditne agencije sve više ocjenjuju vlastite prakse i izrađuju planove kako bi smanjile svoj utjecaj na okoliš, uključujući procjene ugljičnog otiska.

4. Usklađenost izvozno-kreditnih agencija s ciljevima i obvezama Unije:

U članku 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) navedeni su opći ciljevi Europske unije, dok se u članku 21. utvrđuju načela i ciljevi vanjskog djelovanja Unije. Prema članku 3. stavku 5. UEU-a Europska unija u svojim odnosima s ostatkom svijeta „doprinosi […] održivom razvoju Zemlje, solidarnosti i uzajamnom poštovanju među narodima, slobodnoj i poštenoj trgovini, iskorjenjivanju siromaštva i zaštiti ljudskih prava, osobito prava djeteta, te strogom poštovanju i razvoju međunarodnog prava, uključujući poštovanje načela Povelje Ujedinjenih naroda”. Načela i ciljevi vanjskog djelovanja Unije u području EU-ove zajedničke trgovinske politike navode se u članku 206. i prvom stavku članka 207. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Europski parlament zatražio je od Komisije izjavu o tome poštuju li države članice ciljeve i obveze EU-a kad pružaju službeno podupirane izvozne kredite. Komisija je u skladu s Uredbom (EU) br. 1233/2011 provela godišnju reviziju. Budući da se ta revizija temelji na godišnjim izvješćima o radu koja dostavljaju države članice, ne može se smatrati iscrpnom.

Komisija smatra da raspoložive informacije pružaju dokaz da su aktivnosti povezane sa službeno podupiranim izvoznim kreditima u EU-u u skladu s člancima 3. i 21. UEU-a. Preporuke OECD-a okvir su za upravljanje programima država članica za izvozne kredite. Države članice utvrđuju i vlastite politike na temelju tih preporuka i u skladu s ciljevima EU-a. Države članice uvode i niz politika za potporu klimatskoj tranziciji i smanjuju potporu za projekte povezane s fosilnim gorivima uz istodobno povećanje potpore projektima kojima se podupire tranzicija. Komisija podupire daljnji napredak u tom području, uključujući daljnje jačanje obveza država članica u području postupnog ukidanja fosilnih goriva. Kad je riječ o poštovanju međunarodnih obveza i obveza na temelju prava EU-a o tržišnom natjecanju, 2024. nije bilo sporova na razini Svjetske trgovinske organizacije koji su se odnosili na aktivnosti povezane s izvoznim kreditima, a Komisija nije zaprimila nijednu pritužbu o mogućim povredama propisa EU-a povezanu s izvozno-kreditnim agencijama.